

kulutakse. Temma, meie Õnnisteggia, ello waimo/dhk olgo kül Teie ja minnoga, kus meie ellame ja ligume, ja tehko meid ellawaks meie mõlemises, meie teggemises: wata, siis meie ellame. Agga ilma selleta olleme furnud, ehk meie kül ellame ja ligume, ja moistusse tundminne ja keik tarkus on meie kää.

Se „õppetus, kuidas neile peab appi tõtma, kes nenda häddasse sattunud, et, kui warmalt abbi ei sa, surma luggu käes,“ ja mis Teie minno luggemiste järrest leiata, on Sure Tohtre/kohto wäljaantud, ja temma kässu peäle, seia trükki pandud. Wõike sedda heaks ning kasuks. Tehke, ni kui agga tarwis, wibimata nenda, kui on õppetud. Sate siis ehk mitmele armo aega pitkendamata, agga isseennestele head rõmo kätte sama, siin ning teises ellus.

Karl Maddis Henning,
Peetri Õppetaja.

Waimolik kõrkus Jummalas witsa al,
agga pärrast andeks antud.

Wägga õnnis on se mees, kes keik Jssanda nimel wõttab tehja; agga raske asi on, ühhe ainsa päwagi Jssandas ellada, Jssandas keik tehja. Ja ommeti ei peaks ristinnimenne, ja issearranis ommas keigeüllemattes teggemistes ei ial kät tõle pannema, muud kui olgo tunnistus ta süddames, et ei olle lihha ja werrega nou petud, egga omma tahtmist pütud, waid et aina Jummalas õigus ning Temma tõdde on ta mõtte, ja et temma selle Waimoga nou piddanud, kes keige tõe siise juhhatad. Agga olgo kül ehk nenda tehtud, paljusk siiski meie nou ning meie tahtminne meist mahha jääb? Pissut kül; ja watame ikka agga otsego wasako silmaga Jssanda peäle, ja parremat leiame isseennese ja omma sowimiste peäle kätmast. Ja küllab Jummalas Waim meile näitab, et nenda, kui meie ennasst Temma karristamisse alla agga anname. Agga andis Temma meile nähha, oh siis tunnistagem, kabhetsagem ning pallugem andeks ommad süüd, et nenda meie jõllebus saaks tarkusfeks. Ehk Jssand teeb siis ommast armust meile wahhest nenda ka, kui Temma ühhe nore kallerwi-